

SPEJDERNES MAGASIN

April
1933
Nr. 3

Statsanstalten for Livsforsikring

DRONNINGGAARD MEJERI

Børnemælk - - Jerseymælk
1ste Kl.s Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

De gaar ikke forgæves,

naar De vil købe pæne og
solide Møbler til smaa Priser.

P. Sørensen,

Frederiksberg Allé 23.

Telefon Vester 3121.

FRIMÆRKER

Køb! Salg! Bytte!

Forlang Udvalg, som sendes overalt. Meld Dem ind i min Cirkulationsklub eller forlang Cirkulære og læs, hvilke Fordele, Klubben byder paa.

JOHN GOTH

Klosterstræde 15. :-: Telef. Byen 1945 x.

Husk Nummer 15!

PERSSONS
CLICHÉ-ANSTALT
BREDGADE 25
OP. E. (STANNÆ PASSAGE)
PALE 2646

NØRREBROS CENTRALTRYKKERI

FORENINGSARBEJDE - KORT
REKLAMER - - - KVERTER
- UGE- & MAANEDSBLADE -
- SKEMATISKE ARBEJDER -

CTR. 3054

Bagermester Hans Nielsen

anbefaler sig med 1. Kl. Varer
indenfor Konditori og Bageri.

Tlf. Ryvang 750.

Lyngbyvej 41.

SPEJDERURE

Armbds. m/ Rem.

Ur og Glas kan ikke
gaa itu.

Pris 10 Kr. til Spejderne.

Leverandør til Raadhuset,
Kommunen, m. fl.

Missionshotellet „Frydenlund“

Telefon 8384.

Gl. Kongevej 176.

København V.

POUL HOLM
SILKEGADE 11 — TELEFON 3082
KØBENHAVN K.

Alt i Sport
Rekvisitter og Dragter, Fodbold, Gymnastik, Tennis,
Svømming, Atletik m. m.

Største Udvalg til billigste Priser.

Spejderne bør sikre sig i:

„DEN BORGERLIGE SYGE-HJÆLPEKASSE“

Frit Lægevalg - - Højeste Ydelser - - Laveste Kontingent.
Hovedkontor. Vesterbrogade 65, Tlf. Eva 1151.

Filial: Spejdernes Magasin's Annonceexp., Ingeniør Helmarth, Kalvebod Brygge 2¹¹. Byen 8630.

Medlemmer optages indtil 70 Aar uden Lægeundersøgelse, uanset Aarsindtægt.
Ring eller skriv efter Prospekt eller Repræsentant.

Spejdernes Magasin

17. Aargang

Den hellige Georgios

Frit efter forsk. Kilder
ved Holger Rafn

Paa Kejser Diokletians Tid levede der i Kapadokien i det østlige Lilleasien en from Mand af høj Byrd. Han havde en Søn ved Navn Georgios. Som Yngling var Georgios blandt de dygtigste i Vaabenføring og alskens mandig Idræt. Og der gik Rygter om hans skønne Skikkelse, hans Uforfærdethed og hans kristelige Dyder. Han steg hurtigt til de højeste militære Grader, blev Tribun og Feltherre.

Nu fortæller Legenden, at der ved Selina i Lykien huserede et skrækkeligt Uhyre, en Drage. Mange var de modige Mænd, der forgæves havde prøvet at fælde den. Til sidst sluttede man en Overenskomst med Dragen, og den lovede at skærme Landet imod til Gengæld at faa to Faar daglig. Dragen holdt Overenskomsten, saalænge der var Faar i Staden. Men da de var spist, sagde Dragen, at den gerne vilde have et Menneske om Dagen. Og nu maatte hver Dag en ung Lykier, valgt ved Lodtrækning, begive sig til Søen, hvor Uhyret holdt til, og ofre sig. Nu hændte det engang, at Loddet traf Kongens Datter. Stor var Kongens Fortvivlelse, thi han elskede hende højt. Og han lod bekendtgøre, at den, der vilde kæmpe mod Dragen og dræbe den, skulde faa Prinsessen og det halve Kongerige. Men ingen meldte sig. Alle-rede sad Kongedatteren ved Søen, da Ridder Georgios kom ridende forbi. Han fik Øje paa den unge Kvinde og spurgte, hvorfor hun saa saa bedrøvet ud. Hun fortalte, hvilken Skæbne der ventede hende. Og han besluttede at kæmpe mod Dragen. Efter en voldsom Kamp, under hvilken Uhyret udsendte Ild og Pestaande gennem Næse-

bor og Mund, og nær havde gjort det af med Ridderen, fældede han Dragen, og Kongen tilbød ham den lovede Belønning. Men Georgios afslog enhver Belønning. Gud alene tilkom Æren. Og uden Guds Hjælp havde han ikke maattet at dræbe Dyret. Den Dag var der mange Tusinde, der omvendte sig til Kristendommen. Og Georgios blev i nogen Tid i Selina og lærte om Kristus.

Men under Kejser Diokletian udbrod en stor Kristenforfølgelse. Georgios drog om for at opmuntre de forfulgte, og han bekendte aabent sin Tro paa Kristus. Kejseren lod ham gribe og forsøgte ved mange og grusomme Pinsler at faa ham til at fornægte sin Tro. Da det ikke lykkedes, blev han sat i Fængsel. Her havde han et Syn og styrkedes derved i Troen. Paa hans Bøn gik Afgudstemplet op i Flammer, og Kejserinden blev saa betaget ved dette Tegn, at hun omvendte sig. I Vrede derover lod Kejseren hende korsfæste og lod Georgios halshugge. Dette skete den 23. April i Aaret 303.

Georgios har alle Dage været en højt anset Helgen. Han var *Rytternes Helgen*. Og da han sad godt i Sadlen, blev han ogsaa *Saddelmagerens Helgen*. Navnet „Georgios“ betyder Agerdyrker, han er derfor ogsaa Foraarets Helgen, Nattefrostens Bekæmper, og det passer derfor godt, at hans Dag er den 23. April paa Grænsen mellem de to Aarstider. — Ligesom han sejrede over den Drage, hvis Aande voldte Pest, blev Georgios (Jørgen) en Helgen, der i særlig Grad hjalp mod *Spedalskhed*. Derfor kaldtes Spedalskhedshospitalerne Sct. Jørgensgaarde.

VED LEJR- BAALET

Spejderne paa Færøerne

har sendt mig deres Aarsberetning, og det viser sig, at Spejderne der oppe har bestilt meget i Aarets Lob og har haft rig Lejlighed til at dygtiggøre sig. De lever jo i en anden Natur end vi er vant til, blandt andet fortæller Aarsberetningen om et spændende Natløb i Fjeldene, der foregik i et forrygende Vejr med piskende Regn og Storm. Det maa have været en herlig Spejdetur.

Vel mødt i Korpsen!

Alle I nye Spejdere og Ulve, som nu er traadte ind i Spejdernes Broderskab, skal være velkomne, og vi venter af jer, at I vil dygtiggøre jer, saa at I engang kan blive dem, der danner Kernen i jeres Flok og Trop, og at I altid vil huske, at Spejderloven er det, der binder os sammen i et Broderskab af Spejdere, som strækker sig hele vor Klode rundt. I vil snart faa Lejlighed til at mærke, at den Lov, I gav Løfte om at gøre jert bedste for at holde, da I traadte ind i Flokken og Troppen, er alle Spejderses fælles Lov Verden over.

Sct. Georgsdagen

den 23. April vil alle Ulve og Spejdere samles hver i sin Flok og Trop. Overalt paa Jorden vil der den Dag staa Ulve og Spejdere samlede, i Canadas Skove, paa Sydamerikas Sletter, i Afrikas Urskove, i Schweiz' Bjerger, i den danske Bøgeskov, i alle de mange Lande, hvor de 3 Millioner Spejdere bor. Og alle disse Ulve og Spejdere vil give deres Førere Haand paa, at de ogsaa i det Aar, der kommer, vil søge at leve som rette Spejdere efter Spejdernes Lov.

Verdensspejderchefen,

Lord Robert Baden-Powell of Gilwell, eller

B.-P., som han kaldes, fyldte den 22. Februar 76 Aar, og vort Korps sendte ham en Hilsen fra jer alle, og som Tak har han sendt den Tegning, som I ser her paa denne Side, med Ønsket om god Lejr. Han har selv tegnet den.

Blodoverførsel.

Mange af jer véd, at det f. Eks. ved Operationer hænder, at Patienterne mister for meget Blod, saa at der af den Grund er Fare for deres Liv. I saadanne Tilfælde er det nødvendigt at skaffe Patienterne nyt Blod, og det er ikke altid let at faa nogen til at afgive Blod til dette Brug.

For at hjælpe ud over denne Vanskelighed har mange gamle Spejdere, der er over 18 Aar, stillet sig til Raadighed for Hospitalerne og er villige til at afgive Blod, naar det kræves, og Hospitalerne har med Tak taget imod Tilbudet om denne Good-turn fra Spejdernes Side. Der er ingen Risiko forbundet dermed, og enhver Spejder burde, naar han er fyldt 18 Aar, melde sig til Tjeneste og indtræde i den Gruppe af sunde, unge Mænd, som er villige til paa denne Maade at hjælpe andre.

Foraarskampagnen.

Nu er det Tiden, hvor Trangen til Naturliv og Spejderliv rigtig vaagner, og hvor det derfor er let at skaffe ny Tilgang til Troppen! Benyt jer deraf og skaf mange af jeres Kammerater de rige og ægte Glæder, som Spejderlivet byder.

Med Spejderhilsen!

Good Camping to you!

from Baden-Powell & Gilwell

PIONERMÆRKET

Som Nr. 2 i Rækken af Magasinets instruktioner til Duelighedstegnene bringer vi her første Del af Tropsfører Mogens Colds udtømmende og leffattelige Vejledning for de Spejdere, der vil tage Pionermærket. Alle Illustrationerne findes paa Side 12-13. Se Fordringerne Side 53 i „Spejderprøverne“ (som enhver Spejder bør eje).

1) KNOBENE

Man skelner mellem to Slags Knuder — Knob og Stik. Knob bindes, d. v. s. at der er Tale om to Reb, der skal bindes sammen; Stik „slaas“, d. v. s. der er Tale om eet Reb, hvorpaa der skal anbringes en Knude til et bestemt Formaal. Hvert Knob eller Stik tjener til sit bestemte Formaal.

Ottetalsstik (Fig. 1) benyttes til at slaa i en Tovværksende for at hindre Rebene i at løbe op. Da det er et fyldigere og mere effektivt Stik end en almindelig „Halvknude“, benyttes det tilslige for at hindre et Reb i at løbe gennem et Øje.

Løbestik (Fig. 2) benyttes til en løselig Fastgørelse omkring en Genstand; det har den Fordel, at det strammer sig selv, naar man trækker i den lange Ende af Rebene.

Kædestik (Fig. 3) benyttes til at korte et Reb op, naar man har fri Raadighed over hele Rebene. Da Rebene kan lide en Del ved ofte saaledes at blive „kædet op“, bør det ikke benyttes f. Eks. til Lassoer af fint, flettet Reb. Stikket begyndes ved at slaa et Løbestik og derefter at trække Rebets lange Ende dobbelt igennem Løkken. Stikket trækkes fast sammen, og man fortsætter paa samme Maade.

Trompestik (Fig. 4) er ogsaa et Forkortningsstik, der benyttes, naar man ikke har fri Raadighed over Rebets Ender. Figur 5 viser, hvorledes man lægger en Løkke om det opkortede Reb. Stikket holder bedre, end man skulde tro af Tegningen, idet det strammer sig selv ved Træk.

Mulestik (Fig. 6) benyttes til at korte et Reb op omkring en Pæl. Det kan ogsaa benyttes som Besnøring f. Eks. om en knækket Vognstang el. lign. Man begynder med et Tømmerstik og fortsætter med de egentlige Mulestik som vist paa Figur 6 A.

Raabandsknob (Fig. 7) anvendes, naar to Reb af samme Tykkelse (Førlighed) skal sammenbindes. Da der til Proven fordes, at Knobet bindes i Mørke, maa man føle sig til Rigtigheden, hvorfor man, inden den sidste Tørn slaas, maa

føle om Rebenderne ligger som vist paa Figur A. Knobet løses ved et fast Ryk i en af Tampene, hvorved der dannes et Slyngestik, som let kan trækkes ud.

Flagknob (Fig. 8). Det ligger i Navnet, at Knobet benyttes til Flagbrug, nemlig til at fastgøre Linen til Flagets Hvirvel, almindeligt sagt til at sammenbinde to Reb af uens Førlighed. Man danner en Løkke af det svære Reb, som vist ved A, hvorefter det tyndere Reb lægges omkring Løkken, og Tampen stikkes ned som vist paa Tegningen.

Pælestik (Fig. 9). Dette benyttes, hvor man skal bruge en Løkke, der ikke kan trække sig sammen. Da det er et vanskeligt Stik, vises det meget udførligt paa Tegningen. Ved Indøvelse maa bemærkes, at Stikket kun maa slaas med den ene Ende af Rebene.

Dobbelt Halvstik (Fig. 10). Benyttes særligt ved Besnøringer (herom senere) og til at fastgøre et Reb til en Pæl, naar begge Rebender skal benyttes f. Eks. ved Indhegning, hvor et Reb bindes fra Pæl til Pæl. Fig. A—B viser, hvorledes Stikket laves løst i Haanden, C hvorledes det ser ud, naar det er rigtigt bundet om en Pæl, hvor man ikke har Lejlighed til at lægge Stikket om Pælen.

Slyngestik (Fig. 11) er et hurtigt og nemt Stik; det benyttes ved Besnøringer med dobbelt Line, naar Besnøringen paabegyndes, men iøvrigt finder det Anvendelse til mangfoldige Ting i det daglige Liv. Figuren viser ikke det færdige Stik, men kun hvorledes det dannes.

Tømmerstik (Fig. 12) benyttes ved Besnøringer med enkelt Line ved Paabegyndelsen af Besnøringen, det er særligt anvendeligt ved Arbejde med Vidier (Hyttebygning).

Fiskerknob (Fig. 13) benyttes ligesom Raabandsknob til Sammenbinding af to Reb af ens Førlighed. Man binder først en almindelig Halvknude, stikker det andet Reb gennem Knuden og binder om det første Reb en tilsvarende Halvknude, hvorefter Knobene trækkes sammen. Kno-

bene trækkes let fra hinanden igen, hvorved de bliver lette at løse.

*

2) SPLEDSNINGER

Vi begynder med Endespledsningen, der er den letteste. Alle Tegninger af Spledsninger ser meget indviklede ud, og selvfølgelig er det nemmest, naar een, der kan spledse, vil vise dig, hvordan man bærer sig ad; med Tegn og Tal er det ulige vanskeligere, men slet ikke saa slemt endda. Skaf et Stykke treslaaet Reb, helst gammelt og blødt og ikke for tykt. Rul det op i Enden, saa du har tre ca. 7 cm lange Dele af Reb, „Kordeller“. Hver Kordel strammes fast til ved at sno dem og evt. bindes de for Enderne, saa de ikke flosser videre op. Se saa paa Figur 14. Vælg en Kordel, læg den som vist ved A, tag Kordel 2 og læg tværs mellem Kordel 1, som var bøjet sammen til et Øje, og Kordel 3 (B), som nu lægges over Kordel 2 og stikkes ind i det Øje, du dannede med Kordel 1. Stram nu det hele sammen, hvorefter Rebets skal se ud som D. — Nu kommer vi til det egentlige Princip ved al Spledsning. Kordellerne skal efter et bestemt Princip flettes ind i Rebets, nemlig saaledes, at de skiftevis gaar „over“ og „under“ Rebets faste Kordeller. Se paa Figur 14 E. Stik et Merlespir ind som vist paa Tegningen, træk det ud igen og stik den Kordel ind, Tegningen viser. Tag derefter den næste løse Kordel og stik den ind paa samme Maade som den første (den skal ind i det Mellemrum, hvor den første kommer ud). Gør ligesaadan med den tredje løse Kordel. Træk det hele godt til. Se nu paa Spledsningen, om den ser regelmæssig ud. — Kommer der en løs Kordel ud i hvert af de faste Kordellers Mellemrum? Hvis ikke saa lav det hele om igen, til den er i Orden. Gaa saa videre paa samme Maade skiftevis over og under — men kun een Kordel een Gang. En Kordel maa altsaa ikke spledses helt færdig, saa kan man nemlig ikke klare den tredje og sidste løse Kordel. For at gøre Spledsningen saa fin som muligt, tynder man Kordellerne ud for hver Gang, de alle er spledset een Gang, hvorved man faar en jævn Overgang. Til Slut rulles Spledsningen under Fodballen.

Det er tilstrækkeligt at spledse Kordellerne tre à fire Gange op ad Rebets. Inden der tages fat paa de andre Spledsninger, maa man være helt perfekt i Endespledsningen, specielt i Princippet i Spledsningen. De øvrige Spledsninger behøver da næppe Forklaring.

Kortspledsning. Rul Kordellerne op paa samme Maade som ved Endespledsningen. Stik de to Reb ind i hinanden, saa de to Rebs Kordeller ligger skiftevis efter hinanden. Vælg to Kordel-

ler A og B (se Fig. 15 A), slaas med dem en alm. Halvknode, men endelig den rigtige Vej, som angivet paa Tegningen. Gør det samme med de næste to tilsvarende (men pas paa, det er den samme Vej som med de første) og gør til sidst det samme med det sidste Par. Spleds saa videre til begge Sider paa samme Maade som ved Endespledsningen.

Øjespledsning eller Sidespledsning. Vi kender nu Princippet, det er blot at faa begyndt. Se Figur 16. Stik Kordel 1 ind under en vilkaarlig fast Kordel. Stik Kordel 2 ind som anvist. 3 falder da af sig selv. Læg Mærke til, om der nu kommer en løs Kordel ud mellem hver af de faste. Fortsæt saa paa almindelig Maade tre Gange.

*

3) BESNØRINGER

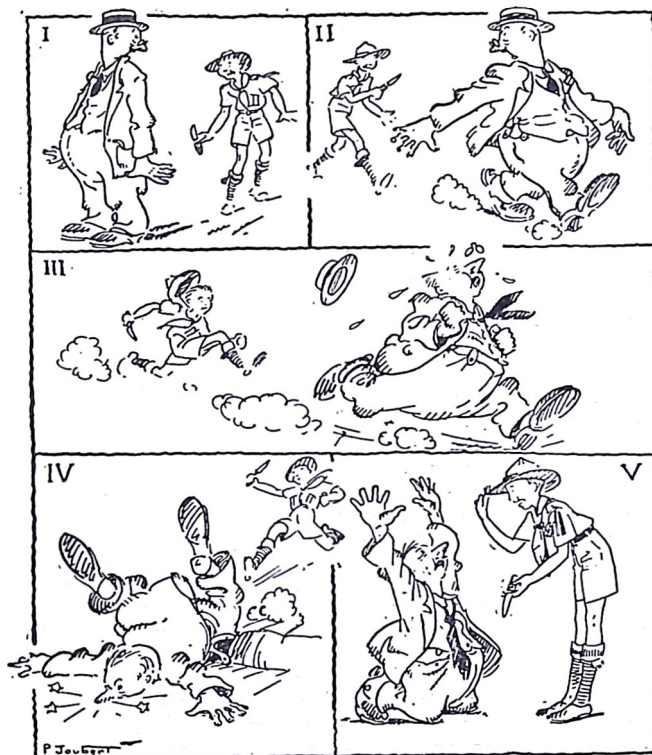
Krydsbesnøring benyttes, hvor to Pæle, der paa det nærmeste danner en ret Vinkel, skal surres sammen. De to Pæle lægges over hinanden (Figur 17 og 18). Der slaas et Tømmerstik (evt. et dobbelt Halvstik) om den ene Pæl. Skal begge Pæle ligge vandret, er det ligegyldigt hvilken Pæl, Stikket slaas om. Skal den ene Pæl staa lodret, slaas Stikket om den lodrette Pæl; hvis den vandrette Pæl vil blive trykket nedad, slaas Stikket under den (for at stoppe den). Vil den vandrette Pæl blive trykket opad, slaas Stikket ovenover den vandrette Pæl (for at stoppe den). Den korte Ende af Begyndelsesstikket vikles om den lange Ende og følger saaledes med op et lille Stykke, derved bliver det tillige gennet af Vejen (dette er ikke vist paa Tegningen).

Man gaar nu med Rebets bagom den vandrette, op, foran den lodrette, bag om den vandrette, ned, forom den lodrette osv. ca. 3 à 4 Tørn og saaledes, at paa den ene Pæl (hvor Begyndelsesstikket sidder) falder Tørnene indenfor hverandre, paa den anden udenfor hverandre.

Naar disse 3 à 4 Tørn er slaaset, slaas, som vist paa Tegning 18, 2 à 3 Tørn ind mellem de to Pæle for at stramme Surringen. Der sluttes af med et dobbelt Halvstik.

Vinkelbesnøring benyttes, hvor to Pæle skal danne en spids Vinkel med hinanden. Der er to forskellige Metoder, den ene anvendes, hvor krydsende Pæle blot skal sammensurres for ikke at springe ud fra hinanden (f. Eks. Diagonallerne i en Brobuk). Den anden anvendes, hvor Surringen er det eneste, der holder de to Pæle sammen, og hvor der skal kunne taales en Belastning, uden at Vinklen aabner sig.

Ved den første Metode (Figur 19) slaas et Tømmerstik om begge Pælene, derefter 4 Tørn rundt om den ene Gaffel og saa 4 Tørn rundt gennem den anden Gaffel. For at stramme Sur-

Undskyld, Hr. — De
tabte vist Deres Kniv!

En Spejder gør hver Dag
en Good-Turn.

ringen slaas 2 Tørn rundt mellem Pælene; der slutes med et dobbelt Halvstik.

Den anden Metode (Fig. 20 og 21). De to Pæle lægges ved Siden af hinanden med 2 à 3 cm Mellemrum (ved Hjælp af et Par Pinde). Der begyndes med et Tømmerstik rundt om begge Pælene (ikke vist paa Tegningen), og der fortsættes med Rundtørn, som man sørger for ligger tæt op til hinanden, saa mange, som man skønner nødvendigt. Derefter strammes Surringen ved et Par Tørn paa tværs, ligesom ved de ovenfor nævnte Besnøringer, og der slutes med et dobbelt Halvstik. Man spreder nu Pælene saa meget, man kan. Man kan ganske vist paa denne Maade ikke vide nøjagtig, hvor stor Vinklen mellem Pælene bliver, men det, det gælder om, er jo ogsaa blot at faa en Gaffel, som kan taale en Belastning.

Almindelig Besnoring (Fig. 22) benyttes til at surre to Pæle sammen (som Regel for at faa dem længere) eller til at klare f. Eks. en flæk-

ket Teltstang. Der begyndes med et Tømmerstik, fortsættes med Rundtørn og slutes med et dobbelt Halvstik.

Stramning af de enkelte Tørn foregaar som vist paa Figur 23 ved Hjælp af en Kæp.

Dette var Besnøringer med enkelt Reb. Besnøringer med dobbelt Reb foregaar paa nøjagtig samme Maade, blot begyndes der altid med et *Slyngestik* i Stedet for med et Tømmerstik.

En *Takling* benyttes for at hindre en Rebende i at løbe op, den kan ogsaa benyttes til at lægge om en Splidsning (paa det Sted, hvor de løse Kordeller er skaaret af). Der benyttes et Stykke ca. 35 cm langt Sejlgarn. Sejlgarnets Ender lægges som vist paa første Tegning paa Figur 24. Der lægges nu stramme Rundtørn 7 à 8 Gange om Rebet (udenom Rebenden), og det overflødige Sejlgarn trækkes ind med den modsatte Sejlgarnsende; begge Ender skæres af, og Taklingen er færdig.

(Fortsættes).

En Lilje — og et Løfte!

*Hvad Savn og Sorg vi prøved,
hvad lavt og stygt vi doved,
hvad sundt og sandt vi oved,
fik Guld-Lød i Liljens Tegn!*

JEG ELSKER Spejder-Liljen. Jeg har gennem Aarene hørt forskellige Forklaringer paa, hvad den egentlig „betød“, men skal ikke kunne sige, hvilken der er den rigtige. Jeg véd kun, at hvad enten den, som Symbol, staar i Forbindelse med Kompas-Naalens altid sikkert visende Kurs eller med Lilje-Blomstens uberørte, hvide Renhed — saa har den altid, naar jeg saa den paa et Spejderbryst, virket som den fortrolige og kære Hilsen til mig fra En, der paa Forhaand var min Kammerat og Ven. Fra En, jeg kunde møde med Tillid. Fra En, der — skønt vi maaske slet ikke kendte hinanden — var fælles med mig om noget for mig værdifuldt og stort: mit Spejder-Løfte og min Spejder-Ære. Værdifuldt for mig — ja, men saa naturligvis ogsaa for ham. Thi hvor har jeg Ret til at anse en anden for mindre ærekær end jeg selv. Og hvor har Æren bedre Kurs og bedre Kaar end under Spejderliljens Tegn?

*

Ja — siger jeg nu ikke allerede her mere, end jeg kan staa ved. Min Spejder-Ære! Ordet er smukt, det falder saa let i Pennen eller i Munden ved højtidelige eller festlige Lejligheder — men gør vi os altid klart, hvad det betyder? Glemmer vi ikke alt for tit, hvilke Krav det stiller til os? Tænker vi paa, at der til Liljen svarer et Løfte?

*

Vi nærmer os jo nu Set. Georgs Dagen, hvor netop dette Løfte skal fornyes. Vi skal igen love hverandre at gøre vort bedste for at holde vor Spejderlov, — og hvis det kniber med at huske, hvad der i Enkeltheder staar i den, er det kun rimeligt, at den ogsaa rent hukommelsesmæssigt faar sig en lille Opfriskning. Vær endelig

ikke bange for at lære den udenad. Det giver straks en nyttig lille Hjerne-Træning, og det er altid rart at vide lidt præcis Besked med, hvad det er, der kræves af mig, hvad det er, jeg lover — med Spejderliljen paa mit Bryst. Har jeg frivillig gjort mig den Ulejlighed og Anstrengelse, saa har jeg fulgt min Spejder-Æres første Bud — og samtidig givet mig selv, og maaske en og anden Kammerat, et stilfærdigt Vidnesbyrd om, at min Spejderlov virkelig betyder noget for mig. Jeg har gjort det første Skridt til ogsaa at faa Loven skrevet i mit Hjerte. Og lad os vel huske paa, det er dér, det foregaar. „Paragraf-Spejdere“ har Ingen Brug for. Først, naar det bliver en Hjerte-Sag for mig at holde min Spejderlov, faar Paragrafferne Indhold og Mening. Jeg faar da Lov selv at fornemme dette lykkelige, stærke Instinkt til at gøre det rigtige og gøre det straks, som er den ægte Spejders Adelsmærke — det, som derfor ogsaa gerne skulde kunne kendes paa os alle, og som til Gengæld har Friskhed og Styrke og Fornøelse nok til at forene os alle i det, vi kalder vor Broderaand — den rette Spejderaand.

*

Alle véd vi, hvor netop den Aand tiltrænges i den Tid, vi lever i. Saa lad os da leve vort Liv og gøre vor Gerning ikke blot saaledes, som vor Spejderlov byder det, men saadan, at det kan kendes, at der bag Liljen er et Hjerte.

*

Saadan, at der fra vor Set. Georgs Dag kan falde som et stilfærdigt, varmende Solstrejf over den store Ufreds larmende Verden.

H. P. V. Haghfelt.

Formand for Københavns Divisionens Raad.

§ 1: En Spejders Ord staar til Troende.

KLARGØRING

af

FARTØJERNE

Patruljefører Poul læste op for sine „Havørne“ en Skrivelse fra Tropsføreren, adresseret til Patr. „Havørnen“:

„Patr. Havørnen stiller ved sin Patruljebaad paa Værftet førstkommande Søndag og hver efterfølgende Helligdag Kl. 9 samt hver Patruljefarten Kl. 7. — Til førstkommande Søndag medbringes:

Primus, paafyldt Petroleum (husk Sprit samt Rensenaale), 2 Kogekar, 3 stive Skrubber, 3 store Gulvklude, mindst 2 Vandspande, 1 Støvekost samt 2 halvgamle Børster med Skaft.

Endvidere udleveres jer og medbringes af Tropsmateriellet:

2 Spartler, 4 Skrabejern, 1 gl. Gadekost skaa-ret i 5 Stykker mellem Radderne, 2 store Pensler til Bundfarve og Mønje, 2 mindre Pensler, 1 lille aflang Pensel, 2 Staalfile.

For Troppens Regning ligger hos Materialhandleren en Pakke, som I skal afhente, indeholdende:

3 kg brun Sæbe, 2 kg Soda, 1½ Liter Salmiakspiritus (3 dobbelt), 3 Ark Sandpapir, heraf 2 Ark Nr. 1½ og 1 Ark Nr. 1½, 1 Dunk = 3 kg Malerfernis (der indeholder Tørrelse), 1½ kg Mønje, en 2 kg Dunk Baadelak, helst dansk, men ellers engelsk af den gode Kvalitet, 1 Flaske Antilakolin, 2 store Lakpensler og 1 mindre Lakpensel.

Hvis Materialhandleren vil paadutte jer Natronlud, eller nogle af de krasse, moderne Midler til at fjerne gammel Maling og Lak med, maa I ikke tage det. I faar Huden paa jeres Barnenæver ødelagt, og uden større Erfaring i Brugen af disse Midler flosser eller ødelægger I Træet.“

Forordningen af Arbejdet med Afhentning af Grejerne blev hurtigt bestemt, og saa besluttede Poul, der nu paa fjerde Aar var med til at gøre Patruljebaaden i Stand, at holde et belærende Foredrag, særlig med Henblik paa de 2 nye Spejdere:

„Baaden, som er en 18 Fods klinkbygget Spids-

gatter, vaskes først godt i varmt Vand, hver Spand tilsat en nævefuld brun Sæbe og 2 smaa nævefulde Soda samt helt op til 2 dl Salmiakspiritus, ligesom nu Skidtet sidder fast til. Der røres godt rundt i Spanden, og derefter sæber man med de lange Børster et Stykke af Baaden ind ad Gangen, idet man selvfølgelig begynder fra oven. Det indsæbede skal helst „trække“ i ca. 10 Min., førend man begynder Skrubningen, som foregaar med de stive Skrubbere, idet alle Kræfter lægges i. Skrubberne dypes jævnlgt men forsigtigt i ovenanførte Opløsning, og af og til kan man komme en lille Klat brun Sæbe paa Skrubberen. Afvaskningen foregaar i koldt Vand og maa være meget grundig, ellers binder ny Fernis, Lak og Maling ikke. Ligeledes maa Afvaskningen foregaa, førend de afskrubbede Steder er tørre, da det paasmurte er vanskeligt at opløse i koldt Vand.

Saadan skrubbes hele Baaden undtagen Bunden udvendig. Derpaa skrubbes Mast, Rundholter og Bundbrædder. Mast og Rundholter skal dog skrubes ca. hvert andet Aar og skrubbes selvfølgelig saa ikke. Bunden udvendig og ogsaa ofte indvendig skrubbes i almindeligt, koldt, fersk Vand med nogle stive Koste; — den virkelige Hovedrengøring af ind- og udvendig Bund bør foregaa om Efteraaret, naar Baaden trækkes paa Land.

Hele den første Søndag gaar med Vaskningen, og intet andet bør foretages paa Baaden, der skal være godt tør, inden næste Punkt paa Dagsordenen kan behandles.

Det er Skrabning. De Ting, der staar blanke, d. v. s. Træ kun ferniseret og lakeret, skal skrubes saa godt som hvert Aar. Træet skal være tørt og Skraberne skarpe. En Staalfil til Skraberne kan bruges, men en Smergelsten til at trække med Sving er bedre. At slibe en Skraber rigtigt er en Kunst; naar Æggen er sat ordentligt, gaar Skrabningen let, særlig da hvis man bruger Antilakolin, som paasmøres Træet med en gammel Pensel et lille Stykke ad Gangen, idet Antilakolinen fordampes hurtigt. Det renskrabte Træ slibes godt med Sandpapper Nr. 1½ og paasmøres Fernis 1 à 2 Gange efter Behov.

Ved Skrabning bliver Baaden snavset af Smuld m. m., og det er en Selvfølge, at alt maa fejes grundigt, førend man ferniserer, maler og lakerer.

Samtidig med Skrabningen er et Par Spejdere gaaet igang med at pille Skaller af, hvor den gamle Maling sidder løs. De derved fremkomne

bare Pletter smøres med tynd Maling (i Farven); det kalder man at plette.

Bliver de malede Sider for ujævne, ved at Maling Aar for Aar de samme Steder gaar af og andre Steder sidder fast, kan man med en Blæselampe med Forsigtighed brænde den gamle Maling af; men i saa Fald skal det gamle Lag være tykt.

Man kan købe Spartelfarve, som med en bred, elastisk Spartel spartles paa, men husk at man ikke maa kitte eller spartle noget, uden det er „grundet“, d. v. s. at Stykket en Gang er malet med en jævn Maling. Spartelfarven pudses med fint Sandpapir, forinden man anden Gang maler Stykket. I første og anden Gang Maling kommer Malere ofte noget Terpentin, dels tørrer Malingen saa hurtigere, og dels bliver Malingen mat. Der ved hænger ogsaa Spartelfarven bedre i og er let at behandle. Sammenblanding af Maling skal jeg ikke komme ind paa her, men køb altid oljereven Maling, der er hvid og iblandet Malerfernis. Du har derved altid den hvide Farve at gaa ud fra, men selvfølgelig de stærke Farver rodt, blaat, grønt o. s. v. maa altid købes i deres Farver, og saa er det ikke vanskeligt at faa Materialhandleren til at blande Farven for dig; at lære det tager Tid. Er Baaden klinkbygget, maa du passe paa, at Snavset ikke bliver liggende i Notterne (Sammenføjningerne). Her vil Malingen ogsaa meget gerne løbe henad. Maler du paa Skidt, bliver Arbejdet skidt, og faar du ikke Snavset ud af Krogene, men maler ovenpaa det eller paa vaadt Træ, har du selv lavet Begyndelsen til, at Træet gaar i Forraadelse, i hvert Fald slaar Malingen store Blærer, saa snart Træet tørrer, og Kræfter, Møje og Tid er spildt. I Kroe og smalle Passager anvender man altid smaa Pensler til at male med. Over Sammenføjninger og Revner maler man først paa Tværs for at faa Fernis og Maling klemmt ned deri, derefter paa langs. Har du lige dypet i Malerbotten, begynder du ikke at smøre lige op ad Stedet, hvor du slap, men et lille Stykke derfra og stryger saa henimod det nymalede Stykke. Du opdager hurtigt Fordelen ved at kunne stryge til 2 Sider. Bevægelsen med Føring af Penslen foregaar i Haandleddet, som naar du vifter.

Vi mangler nu indvendig og udvendig Bund af Baaden. Den indvendige Bund monjeres. Monje er en stærk, rød og meget tung Maling, som opføres med Fernis. Monjen dækker godt og maa ikke laves for tynd, saa løber den straks efter Paastrygningen, men der maa røres ofte i Botten, da Monjen paa Grund af sin Tyngde hurtigt bundfælder sig. I Krogene ved Spanter, Køl, Stævn m. m. bruges den lange, tynde Pensel, for ind i Krogene skal I, men Snavs og lign. skal

først være krasset ud med Staaltraad eller andet. Den udvendige Bund paasmøres (undertiden kun hvert andet Aar) med Blachvarnish eller ogsaa med Monje. Under alle Forhold skal de galvaniserede Somhoveder, der sidder bare, have Monje for at dække, idet Saltvandet og Galvaniseringen kan indgaa en kemisk Forbindelse, som æder Jernet og gør Træet sort.

De forberedende Arbejder paa Baaden er nu overstaet. De afsluttende Arbejder er følgende:

Det skrabte og ferniserede Træ gives 1 Gang Lak, og naar den er tørret i nogle Dage (Lak tørrer paa faa Timer, men skal have Tid til Genemtørring), pudses det med fint Sandpapir og gives sidste Gang Lak. De hvidmalede Ting gives hvid Emaillelak, og de andre malede Ting gives anden Gang Maling (Pletning regnes ikke med). Er den gamle Maling brændt af, eller er der spartlet, slipper man dog sjældent under 3 Gange Paastrygning.

Imedens Baadens Behandling staar paa, er et Par af Patruljens Spejdere sat til at gøre Rundholter, Mast og Bundbrædder i Stand. Det er ikke nødvendigt at skrab Mast og Rundholter hvert Aar, men de skal altid pudses i Sandpapir (Nr. 1½) og have 2 Gange Lak (Baadelak). Bundbrædderne ferniseres eller males 2 Gange (husk Enderne, ellers gaar Fugten ind her). De lakeres meget sjældent, idet Lakken slides for hurtigt af.

Er der Ballast i Baaden, staar man sig ved en Gang hvert andet eller tredje Aar at varme Jernstykkerne over et Baal og paasmøre dem Tjære. Ellers rustet Jernet for hurtigt i Bundvandet i Baaden og sætter et modbydeligt, fedtet Lag.

Til at efterse Rigningen maa vi bruge et Par Patruljemøder, vi skal jo have Blokkerne m. m. skrabt, ferniseret og lakeret, saa hele Patruljen maa være forberedt paa, at der i hele April og Halvdelen af Maj Maaned ikke bliver Tid til Spejderarbejde, dermed mener jeg Spejderprøverne, men til Gengæld faar I saa lært at skrabte, fernisere, lakere, male og slide og slæbe; det vil før eller senere komme jer til Gode, vær sikker paa det.“

Jac. Langgaard.

Stege Troppe.

Efter mange, lange og vanskelige Forhandlinger har Stege nu opnaaet en Ordning med Korpset og den gamle Søspejder-Divisions Afviklingsudvalg, saaledes at Troppen kan beholde „Andres“. Det er meget glædeligt, at denne „Sag“ nu er gaaet i Orden til alle Parterers Tilfredshed.

Drikkevand.

Der er gravet 5 store Brønde til Forsyning af Lejren med Drikkevand, og Vandet er nu blevet undersøgt af de fineste Ekspertes, som har erklæret det for 1. Klasses.

De ungarske Statsbaner

har givet Tilladelse til, at de Jernbanevogne, som de udenlandske Spejdere benytter — evt. helt fra deres Hjemland — kan parkeres paa „døde Spor“, indtil Spejderne skal benytte dem til Hjemrejsen. — Det er en Gunst, som ellers kun vises Statsoverhoveder.

Jamboreeplakaten
ser saaledes ud:

Signalhornsorkester.

Som tidligere omtalt, vil vi — Danskerne i Jamboreen — lægge megen Vægt paa et reglementeret og flot Udseende, og i samme Forbindelse skal vore Musikkorps, dels Københavnernes „rigtige“ Orkester, dels det store Signalhornsorkester virke.

Er alle Troppene gaaet i Gang med at uddanne Hornblæsere. Ellers gør det. Blot nogle faa

„Horntudere“ kan sætte vældig Kulør paa en Trop. Her er Tønder Troppens Hornorkester:

Jamboreemærket

bliver et Raad. Dets Historie lyder saaledes: To Brødre fra det fjerne Asien jagede et Raad, der var meget svært at faa Ram paa. De forfulgte det Nætter og Dage meget, meget langt bort fra deres Lejr. Til sidst lykkedes det dem at fælde det paa de ungarske Stepper.

Den ene af Brødrene var Hunner, den anden blev Stamfader til Magyarerne.

1933 er det 1500 Aar siden, Hunnerkongen Attila kom til Ungarn.

Hundegalskab

er en ikke helt ukendt Sygdom i Ungarn, men for at de deltagende Spejdere ikke skal blive udsat for nogen som helst Risiko, har Guvernøren for Distriktet Pest, i hvilket Gödöllö ligger, dekretet, at alle Hunde skal vaccineres mod Galskab.

Fig. 1.

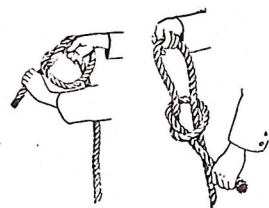

Fig. 2.

Fig. 3.

Fig. 4.

Fig. 5.

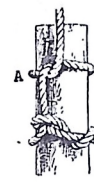

Fig. 6.

Fig. 7.

Fig. 8.

Fig. 9.

Fig. 10.

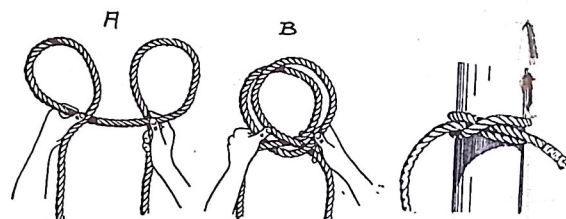

Fig. 12.

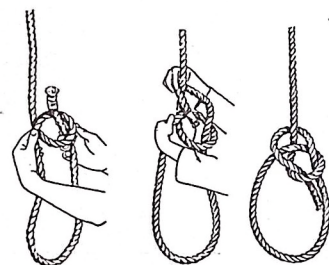

Fig. 13.

Fig. 14.

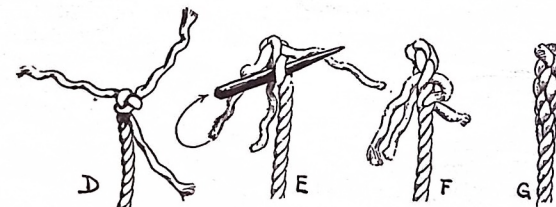
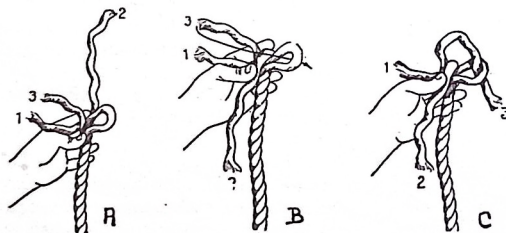

Fig. 16.

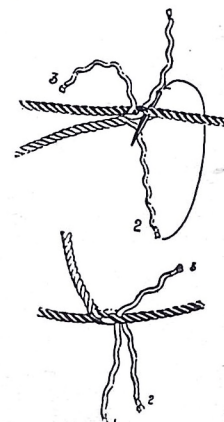

Fig. 17.

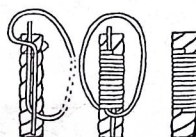

Fig. 18.

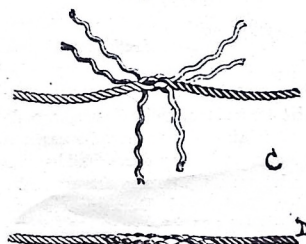
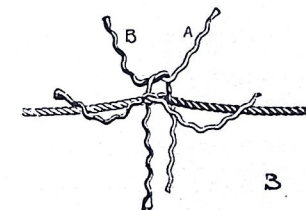
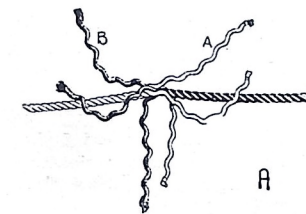
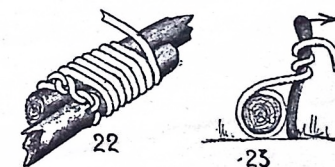
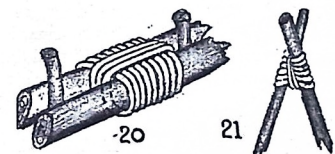
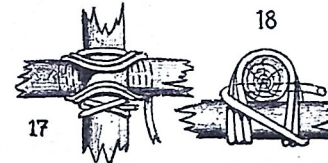

Fig. 21.

DANNYS FLOK

Oversat af Aage Jørgensen.

Ulvene gik ud for at spejde. De fandt snart Baadehuset, der var bygget lige nede ved Vandet. Et Par Aarer var anbragt paa to høje Bjælker. En forræderisk Pæl, der stak op fra Mudderet nogle Meter ude, viste, at Blaamejserne havde prøvet paa at stage og havde tabt Pælen, hvad der jo kan hælde for uerfarne Søfolk. En Blaamejsehat, der laa i Vandet, og som hang fast i nogle Rør, fortalte om Aarsagen til Togtet. En ret stærk Brise blæste lige mod Øen. Baaden var drevet deroverimod, gaaet paa Land, og de uheldige Blaamejser befandt sig paa den fortryllede Ø som skibbrudne Søfolk. De maa have været al for forskrækkede til at turde dreje Baaden over paa den anden Side af Øen og lade Vinden blæse dem over til den anden Kyst, der laa længere borte. Og Seen saa skam ogsaa dyb og skrækindjagende ud.

Da Drengene havde fundet ud af det, gik Ronald tilbage til Flagene og afsendte

VI VIL HENTE VORES FLOKFORER.

Han ventede ikke for at læse det høflige TAK, som Blaamejserne svarede, men skyndte sig til Lejren. Brændeekspeditionen kom netop tilbage, svedende, snavset, men triumferende og tungt belæst. De to Ulve fór ind i Lejren og fortalte i Munden paa hinanden. Da Danny fik Ronald til at gentage det alene, satte han et Udtryk op, som viste, at han vidste, hvad der skulde gøres — og det var ikke alt for behageligt — men det maatte gøres alligevel. I dette Tilfælde betød det, at én skulde svømme over med Aarerne og ro Blaamejserne tilbage; og Ferskvand ved Paaske-tid er temmelig koldt.

Danny gik ind i Teltet og smed Tøjet; han kom ud med kun et Par gamle Spejderbukser, holdt oppe med et Stykke Snor om Livet. Han tog sit Lejrbaalstæppe om sig, og med seks ophidsede Ulveunger om sig, mens Ronald og Jimmy forklarede, at der var mindst 880 Meter til Øen, at Søen sikkert var 30 Meter dyb paa Midten, og Vandet var iskoldt, gik han af Sted gennem Parken, idet Danny stille haabede, at de ikke maatte møde nogen Gartner eller Vildtpasser.

Da de var naaet saa langt, at de kunde ses fra Øen, sprang Blaamejserne i Vejret af Glæde.

Danny tog Aarerne ned fra Bjælkerne og bandt dem sammen; saa bad han Drengene holde sit Tæppe og sine Sko og vadede saa ud. Snart tog han nogle lange Tag med den ene Arm, idet han holdt fast i Aarerne med den anden.

„Han kan vel nok svømme!“ sagde Ulvene til hinanden i dyb Stolthed og Beundring, „det er godt for de Blaamejser, at vi har saadan en Flokforer, ellers var de døde af Sult paa Øen.“

Til sidst saa de ham vade det sidste lave Stykke og gaa i Land. De saa ham tale med Blaamejserne, der førte ham hen til en Klynge Siv; saa kom Baaden til Syne, og Danny roede. Han tog lange, sejge Tag, og i Lobet af kort Tid havde Stævnen naaet Breddens Græs, og Danny løftede Blaamejserne i Land.

Ulvene flokkedes om Blaamejserne.

Danny trak Ronald frem og sagde: „Her er jeres Redningsmand!“

Blaamejserne rakte deres venstre Haand frem, og Ronald trykkede dem højtideligt.

„Mange Tak!“ sagde den ene af Blaamejserne; de havde begge to revet deres Dragt i Stykker ved at klatre i Træerne, og deres Ansigter var oversmurt med Trægrønt og Taarer.

Danny gjorde Baaden fast, lagde Aarerne paa Plads igen, og saa drog de alle af Sted til Lejren. Undervejs fortalte Blaamejserne, hvad der var hændt. De var taget ud om Morgenens med de andre paa Tur; før Middag havde de begyndt at lege Skjul i en stor Skov. De to havde villet gemme sig ekstra godt og var gaaet i en anden Retning end de andre. Ingen havde fundet dem, og saa var de gaaet „hjem“, men snart fandt de ud af, at de var gaaet vild og vidste ikke, i hvilken Retning de skulde gaa. De havde raabt og raabt og var tilsidst kommet ud paa en Landevej, som de aldrig havde set før; de vandrede henad den, idet de haabede at møde nogen, der kunde vise dem Vej. Det var meget varmt og støvet.

Da de til sidst kiggede over et Gærde, saa de Søen i Bunden af en grøn Skraaning. De var saa varme og trætte og tørstige, og deres Fødder var ømme af at vandre; saa løb de ned for at vaske sig og stikke Benene i Vand. Den yngstes nye Blaamejsehat blæste ud i Vandet og flød bort. De vilde ikke miste den, for der skulde være Konkurrence næste Uge. Saa løsnede de Baaden og stagede sig ud. Resten var foregaaet, saaledes som Ulvene havde gættet det.

„Saa har I ikke spist til Middag eller drukket The?“ spurgte Danny.

„N—n—nej,“ sagde Blaamejserne, og deres Læber begyndte at skælve.

„Op med Humoret!“ sagde Danny, „det skal vi snart ordne. Kokke, skynd jer hjem og faa Ild og lav Middag, Eftermiddagsthe og Aftensmad paa én Gang til Blaamejserne.“

Det fik Blaamejserne til at smile gennem de første Taarer.

„Naar vi har spist, vil vi holde Raad om, hvad vi skal gøre. I var nogle flinke Piger, der selv kunde finde paa at signalere, i Stedet for at være kedede af det og tude.“

„Ja, det er det!“ sagde Bandeførerne; „jeg væd-der, en Mængde Ulveunger vilde ikke have klarer det!“

Blaamejserne rødmede af Stolthed, og inden længe sad de ved den dejligste Aftensmad.

Da Danny saa, at de befandt sig godt, kom han hen og satte sig ned hos dem, spurgte dem, hvor de var fra, og hvem deres Fører var. Da han fik at vide, at de boede 30 km derfra, forestillede han sig den vilde Eftersøgning, der maatte være foregaaet de sidste seks—syv Timer. Føreren havde Telefon, sagde Blaamejserne. Saa kaldte Danny paa Ronald og spurgte ham, om han vilde gøre Blaamejsernes Redning fuldstændig ved at telefonere til deres Fører. Det vilde Ronald meget gerne. Han holdt altid af at gøre good-turns. Han var vant til at telefonere, for hans Fader var Bager og havde Telefon, og Ronald tog sommetider mod Telefonbesked. Danny vidste, Ronald kunde cykle, fordi han ofte havde set ham paa Bagerdrengens Cykle. Derfor lod han Ronald køre de 8 km til Stationen, slaa Førerens Nummer op i Telefonbogen og ringe hende op og fortælle om Blaamejsernes Eventyr, og at Danny, som kendte Frøken Connor, Blaamejsernes Fører, passede paa Pigerne. Han skulde sige, at Blaamejserne godt maatte blive i Lejren, hvis Frøken Connor ikke havde noget imod det; saa kunde de blive hentet næste Dag.

Saa cyklede Ronald af Sted paa en gammel Racer, der tilhørte Gaardejeren; han folte sig som en vandrende Ridder, der var ude for at forsvare Damer, der var i Nød. Blaamejseføreren var meget forskrækket, men blev uhyre lettet og glad, da hun hørte, hvor Blaamejserne var. Da Ronald fortalte, at Danny var villig til at beholde Pigerne i Lejren til næste Dag, saa hun kunde laane en Vogn og køre over og hente dem, var hun meget taknemmelig. Saa cyklede Ronald tilbage i Triumf og naaede hjem lige til det sidste af Lejrbaalet. Da han afleverede sin Besked, klappede Blaamejserne af Glæde, og Ulvene raabte Hurra.

Danny sad udenfor Ulvenes Telt i nogle Tæpper, han havde laant af Gaardejeren, og de to Blaamejser laa indpakkede i hans Telt og var meget vigtige af at sove i „eget“ Telt.

Om Morgenens bragte Ulvene dem en Spand Vand, saa de kunde vaske sig. De hjalp med at lave Morgenmaden og vaske op; og bagefter syede de nogle Knapper i for Ulvene og reparerede et Par Bukser, der tilhørte en Ulv, som havde efterladt en Del af Buksebagen i en Brombærbusk. De lærte ogsaa Drengene nogle nye Lege. Før Frokost kom Brune Ugle i en Bil, der blev kørt af en Tropsfører. Det var en saa morsom Lejr, at de ikke kunde sige nej til Indbydelsen til Frokost og Te; og saa blev de hele Dagen, og alle morede sig vældigt. I Hviletimen efter Middag fortalte Brune Ugle en storartet Historie, der kun blev afbrudt af Tropsføreren, der lo paa de gale Steder. Saa maatte Ulvene sætte sig paa ham for at faa ham til at være rolig. Han gjorde Bod senere ved at gaa op til Slottet og spørge Ejeren, om han maatte ro ud med Ulvene i hans Baad. Ejeren og han var Studenterkammerater, saa det maatte de godt. De havde nu en udmærket Eftermiddag, og alle lærte at ro.

Til sidst sagde Brune Ugle, at det var Tid til, at Blaamejserne skulde hjem, og saa kørte Bilen af Sted, fulgt af Ulvenes Hurraraab.

„Gode, gamle Ronald!“ sagde Sam. „Hvis du ikke havde været saa dygtig til at signalere, havde vi ikke haft saa fornøjelig en Tur.“

Op saaledes blev den stille og tilbageholdende Ulv Dagens Helt.

Sy selv Deres Slips!

Største Udvalg i Slipsstoffer
Mønster medfølger

HANS BACH, GI, Kongevej 86
Telef. C. 2919

De raske Drenge

bliver endnu raskere paa
Banen, naar de anvender

»PENTAGON«
Fodboldstøvler

Faas overalt

Tyskere paa Bornholm med danske Spejdere

Nedenstaaende Beretning er taget fra et tysk Spejderblad og er skrevet af en af de 8 tyske Spejdere, der i Sommer var Gæster i Gjentofte Trops Sommerlejr paa Bornholm

MED Jubel gik vi ombord paa „Aeolus“, der i Løbet af Natten skulde bringe os til Bornholm.

For de fleste af os var det den første Sorejse, og med nogen Gru imødesaa vi de ubehagelige Følger af en saadan Sejlstur. Men det blev en vidunderlig Rejse; paa rolig So og i det smukkeste Vejr sejlede vi tværs over Lübecker Bugten og styrede gennem den aabne Østersø imod den fjerne danske Ø.

I det nordvestlige Hjørne af Øen, ved Sandvig, blev vi sat i Land med Baade, og i Forvirringen over dette glemte vi forstaaeligt nok vores store Gryde paa Damperen. Vi har aldrig set den igen.

Paa Cykler — vi havde alle Cykler med — gik det til den herligt beliggende Lejrplads ved Gudhjem, men det blev en taarefyldt Tur. Thi Landevejene paa Bornholm er en Sag for sig. Hvis vi ikke havde set, hvorledes de bliver „brolagt“, vilde de stadig være os en Gaade. Altsaa „Brolægningen“ foregaar saaledes: Forrest kører en Vogn med en stor Valsekøst, saa kommer en Vogn, der sprøjter Tjære og bagved følger en Vogn, der foretager Bestrøningen med smaa, fine Granitsplinter. Og saa er „Landevejen“ færdig!

*

DEN 10. Juli var Spejderne fra Gjentofte anmeldt. Deres nær forestaaende Indtræffen blev bekendtgjort ved Ankomsten af deres Kæmpetage. Først kom en mægtig Kasse, der indeholdt de for Danskerne uundværlige Kogegrej: adskillige Stegegafler, Træskeer af enhver Art, Skurebørster, Aluminiumskrucker, Stegeknive, flere store Gryder; der manglede end ikke to Bakker til at servere Maden paa. Det skal her straks siges, at Danskernes Kogekunst er enestaaende, ja maaske kan man sige, at Madlæringen er den danske Spejdersports Højdepunkt, thi intet udføres med større Omhu. Men Drengenes Krav er ogsaa, set fra vort Standpunkt, uhørt store; to Retter skulde Middagsmaden altid omfatte, og Kød manglede aldrig i Gryden.

Næste Dag dukkede da ogsaa Danskerne op, 24 Drenge i samme Alder som vi, altsaa mellem 12 og 15 Aar. De blev ledet af Helge, et stille og tankefuldt Menneske, Indbegrebet af nordisk Type. Helge og Arne (en lang, dansk Spejderfører, der var rejst med os fra Tyskland) slog Bro mellem os og de danske Drenge, og de gjorde

sig til Tolk, ikke alene for Sproget, men ogsaa for vore Følelser. Saaledes fandt vi Drenge snart hinanden, navnlig da en Del af dem talte nogenlunde Tysk. Vi hjalp vore Kammerater med at rejse Telte; i Løbet af kort Tid var der rejst en lille Telthøj, i Midten det store Køkkentelt og rundt om elleve andre Telte. Ogsaa Teltene viste vore danske Kammeraters Velstand, det ene var mere fuldstændt end det andet. Midt i Lejren havde vi rejst Flagstangen, hvor nu Dag for Dag Dannebrog og det tyske Rigsflag vajede, hilst med Ærbødighed af os hver Morgen.

*

EFTER vore Ture rundt paa Øen sad vi sammen om Aftenen, sang, sludrede og lavede Sjøv. Hveranden Aften samledes vi om Lejrbaalet, til hvilket vi havde valgt en vidunderlig Plads mellem to Høje ved en Bæk. Ved det flammende Baal sang vi vore smukke Folkesange, Landsknægtviser og de Sange, som kun vi har, fordi de er skabt af den tyske Ungdomsbælgelse. Vi var saa sandelig ikke Mestersangere, men alligevel mærkede vi tydeligt, hvor meget mere musikalske vi var af Naturen end vore danske Kammerater, der fra deres Side ogsaa efter Evne søgte at lære os deres smukke Folkesange at kende. Disse Aftener om Lejrbaalet skabte en stærk Fællesfølelse mellem os og vore Venner, fra Aften til Aften blev den stærkere, og det er derfor ikke saa mærkeligt, at vi senere længtes efter de herlige Baal, fordi de var det smukkeste paa Turen.

*

DEN Dag, vi skulde skilles fra vore danske Kammerater, var en stor Semstens Dag. Sorgen over Afskeden kunde ikke skjules ved Hjælp af de smaa, gensidige Venligheder denne Dag. Tre af vore Kammerater rejste med Spejderne til København, mens vi andre først brød op Dagen efter. Med Vemod i Sindet betragtede vi de forladte Teltpladser og såaa saa ud over det vide Hav. Atter viste det sig, hvor hurtigt Spejderen finder Vej til sin Kammerat, hvor ringe i Grunden de egentlige nationale Modsætninger er, selv om der skulde være nogen. At disse Modsætninger er ringe mellem os og Danskerne, det har tre Ugers Samliv med de danske Kammerater og Bornholms Land og Folk vist os.

X.

§ 3: En Spejder er nemlig og, paalidelig.

Vi taler saa meget om, at vi skal gøre good-turns. Men gør vi dem? Gør vi tilstrækkelig mange? Læs her, hvad de canadiske Spejdere gjorde — bl. a. af good-turns — i 1932:

Optraadte uden Vederlag som Ordonnanser under den britiske, økonomiske Konference i Ottawa. Spejderne betalte selv deres Rejse dertil fra Alberta, Saskatchewan, Ontario og Quebec.

Holdt Opsyn med og organiserede Legen paa Legepladserne i Winnipeg, da Kommunen afskedigede Opsynsmændene.

Optraadte som Marskaller ved Aabningen af Staten Ontarios Rigsdag.

Assisterede Astronomerne ved Mc Gill Universitetet med Observationer under Solføringsmørkelse.

Oprettede og drev Reparationsværksteder for kasseret Legetøj i 155 Byer i en ubrudt Linie tværs over Canada, og gav Legetøjet til 75,000 fattige Børn.

Spillede en fremtrædende Rolle ved Aabningen af den internationale Fredshave paa Grænsen mellem Manitoba og North Dakota, samt ved Glacier-Watertown Intern. Fredspark i Alberta.

Drev Spejdertroppe og Ulveflokk i ti canadiske Institutter for blinde, vanføre etc.

Samlede Paaskæg til Hospitaler og forældreløse.

Samlede Frugt og Grøntsager og foranstaltede en særlig Nødhjælpsindsamling ved Hjælp af Spejder-Nødhjælpskurve anbragt i Forretninger. Overtog i det mindste i eet Tilfælde Ledelsen af det lokale Arbejde til Lindring af arbejdsløses Nød.

Samlede Aviser og Tidsskrifter til de arbejdsløse i Statens Lejre og Kolonier for arbejdsløse.

Hjælp til ved Markeder og Udstillinger, oprettede Stationer for Nødhjælp og bortkomne Børn. Samarbejdede med Jagt- og Fiskeriforeninger.

Hjælp Forstvæsenet med at plante Træer i ufrugtbare Egne.

Hjælp Brandvæsenet med Brandværnspropaganda.

Afholdt „Æbledege“ for at skaffe Penge til forskellige Formaal.

Tog over 53,000 Duelighedstegn.

6 modtog Guldkorset for behjertet Optræden.

10 modtog Sølvkorset for Livredning.

1 modtog Bronzekorset for fremragende heltemodig Optræden.

Forøgede Medlemsantallet fra 58,500 til 62,250.

Flere engelske Firmaer er begyndt at give nogle Dages Ekstraferie til Spejderførere, som ligger i Lejr i Ferien. For en Uges Lejr faar de tre Dage fri ekstra, og for fjorten Dages Lejr faar de en hel Uge i Tilgift.

Det norske Spejderblad skriver: En dansk skoleelev har skrevet følgende stil om blodet: Blodet kommer fra nesen og er rødt, der finnes også blod i tommelfingeren som i de andre fingrer, som kommer ut når man skjærer sig med en skarp kniv, i hjertet finnes også blod, skjønt man ikke kan se det. Blod bruker man i krig til å forsvare landet med, samt til blodpølse. Hester har meget blod, derfor kalles de fullblods. De mennesker som har meget blod, kalles adelsmenn og grever, deres blod er tykt og blått. I gamle dager brukte man blod til å bade i, vi har f. eks. historien om det stockholmske blodbad. Blod er noe uhyggelig noe, fine damer besvimer, når de ser blod, men de som kan tåle å se det, kalles helter og har en medalje på brystet, de har bare en arm eller eet ben. Man bruker også blodet, når man vil rød.

Tre af Korpsets kendte Mænd, Ove Holm, Fritz Lerche og Erik Petersen.

Brev fra 2. Thorshavn Trop

Da jeg i Arbejdsmedfør skulde til en lille By ved Navn Gøte, talte min Tropsfører og jeg om, at vi maaske kunde faa dannet en Trop dér i Byen, og jeg lovede at gøre mit bedste.

Efter Ankomsten til Gøte opsogte jeg en Mand, jeg kendte, og talte med ham om at faa dannet en Trop. Han var vældig begejstret. Jeg spurgte, om han kendte en eller anden dér i Byen, der

en Kammerat for at tage imod de to raske Gutter ved Solmunde, men Vejret var ikke fint, der var Storm og Regn, saa jeg vil ikke paastaa, mit Barometer stod paa Smukt, for, tænkte jeg, i saadan et Vejr kommer de ikke, og saa bliver du alene om at holde Møde, men jeg skød Hjertet op i Livet og haabede paa, at den flinke Lærer i saa Fald vilde hjælpe til ogsaa. Det skulde nok gaa!

Vi kom til Solmunde, men der var ingen Tropsfører, ingen Baad, og Søen var temmelig oprørt. Vi begav os saa paa Hjemvejen lidt mørke i Sindet, men

en Spejders Ord staar til Troende, —

da jeg var kommet hjem igen og havde faaet min Middagsmad, kørte der en Bil op foran Huset, hvor jeg boede, og spilleme kom to glade Gutter, gennemblødte men i fint Humør, ud af Bilen. Dér stod Tropsføreren og min Broder. Hvem der blev glad, ja, det var vel nok — undertegnede.

De to gæve Fyre var taget med Baad fra Thorshavn, men de kom kun til en længere borte paa Østeroen liggende lille By — Sælletræ; derfra maatte de spadserer over Fjeld til Skaale i øsende Regnvejr, saa Græsset paa Fjeldsiden var helt glat af Væde. Fra Skaale havde de roet til Solmunde, hvor en Bil var kærkommen videre frem til Gøte.

Klokken 5 om Eftermiddagen begyndte Mødet, og der var fuldt Hus — ca. 200 Mennesker. Det Hele forløb godt og i fin Stemning; der blev endda sagt, at det var det bedste Møde, der var holdt dér paa Pladsen. Inden jeg rejste tilbage til Thorshavn, talte Gøte Spejdertrop 30 Medlemmer. Og jeg saa med stor Glæde, at Forældrene sendte Drengene til os at indmelde sig. Et udmærket Tropsraad havde vi faaet samlet. Til Paaske tager vi Thorshavnere til Gøte for at afholde en Førerlejr sammen med den nystiftede Trop.

Paa Færøerne er Propagandaarbejdet ret besværligt, da der maa sejles de fleste Steder fra By til By, men Besværligheder er til, for at man skal overvinde dem, og naar det lykkes, er man dobbelt glad.

Spejdersagen har ogsaa vakt Interesse i Vestmanhavn, og der er i disse Dage startet en ny Trop paa 15 Mand, der arbejder med Liv og Lyst.

Her i Thorshavn er stor Tilgang. Vi arbejder energisk for at tilrettelægge en hyggelig Aften paa Troppens Stiftelsesdag.

Med Spejderhilsen

Johan Ziska,
Tropsassistent.

Pæring-Spejdere. Læg Mærke til de morsomme Luer.

kunde blive interesseret. Han mente, at en Lærer, der er meget sportsinteressert, vilde synes om Planen. Vi gik derhen og talte med Manden. Han var straks Fyr og Flamme og lovede at gøre, hvad han kunde for Sagen.

Saa skrev jeg nogle Plakater, slog dem op i Byen paa flere Steder og bekendtgjorde saaledes, at der vilde blive offentligt Propagandamøde førstkommande Søndag for Spejdersagen, hvortil specielt Forældre var velkomne. Det gjaldt jo om fra først af at faa Forældrene revet med.

Derefter ringede jeg til Thorshavn til min Tropsfører og spurgte ham, om det ikke var muligt, at han kunde komme til Gøte og indlede Mødet. „Ja,“ sagde han, „jeg og din Broder (der er Patruljefører) kommer med Baad til Solmunde paa Søndag.“ Der er 2 Timers Sejlads fra Thorshavn til Solmunde og 1½ Times March over Fjeld fra Solmunde til Gøte.

Søndagen oprandt, og jeg startede sammen med

Til Københavnerne!

Overflodigt —

er det, at minde jer om „Spejdernaftenerne“ i Grundtvigshus den 4., den 6. og den 7. April (hver Dag Kl. 7 og 9). I har selvfølgelig alle skaffet jer selv og jeres Kammerater en Billet til en eller flere af de indholdsrige og fornøjelige Aftener — men prøv alligevel, om I ikke kan afsætte endnu et Par Billetter.

Der skal være fuldt Hus —

først og fremmest fordi det virkelig bliver en go' Aften, og dernæst fordi disse Aftener er et betydningsfuldt Led i den Agitation, der skal gavne jert Trop og jer Trop.

Hvem vil vinde Teltet?

Aftenerne den 4., 6. og 7. ledes henholdsvis af 1ste Kbh. Dv., Kbh. Dv. og Frbg. Absalon Dv.

Gør Aftenerne højtidelige og festlige, mød „pudsede“ og med alle jeres Faner og Standere — disse sidste er den direkte Agitation for jeres egen 'trop, Flok, Patrulje eller Bande.

Kbh.s og Frbg. Distrikts Propaganda Udvalg.

Redaktøren siger —

MAAGERNE

af „Vedels Egne“ er en meget energisk Patrulje, bl. a. udgiver den sit eget Blad — som ovenikøbet er godt. Det er vist nok det eneste Patruljeblad i Korpset. — Dronning Margrethes Trop udgiver nu sit eget Blad.

GAMLE BLADE.

Er der nogen, der har Oktober og November-Numrene af „Spejdernes Magasin“ 1921?

KORRESPONDANCE.

Jeg har for Øjeblikket følgende Adresser: 1 Canadier (14 Aar), 1 Canadier (13 Aar), 1 Canadier (16 Aar), 1 Inder (16 Aar), 7 Ungarere (18—20 Aar) og adskillige hollandske, finske og amerikanske Spejdere i forskellige Aldre. De sidstnævnte ønsker at korrespondere fortrinsvis med Jamboreedeltagere. Endvidere har jeg en engelsk Patrulje, 1 engelsk Ulvefører (mandlig, 23 Aar), 1 engelsk forhenværende Spejder (17 Aar), 1 Svensker (14 Aar) og endelig 3 Svenskere (15—16 Aar). — De, der ikke har prøvet at have en Ven i Udlandet at skrive sammen med, skulde gøre Forsøget. Det er vældig morsomt.

PRÆMIEKONKURRENCEN.

Blandt de rigtige Løsninger blev trukket Lod,

og den heldige Vinder blev Aage Ishøj, Østergade 32, Assens.

SPEJDERFRIMÆRKER.

Der ligger i alle Eksemplarer af „Spejdernes Magasin“ for denne Maaned et Ark „Spejderfrimærker“. Brug dem i Agitationens Tjeneste. Sæt dem paa Breve, udenpaa dine Skolebøger, paa din Dør, saa Folk kan se, der bor en Spejder, etc. etc.

Bedste Spejderhilsen!

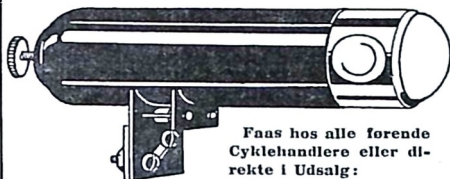
Tage.

F. F. Lygten

Godkendt af Myndighederne

Kan bruges som Lommelygte.

F. F. brænder længst og billigst.

Faas hos alle forende Cyklehandlere eller direkte i Udsalg:

Krupp, Aarhusgade 37.

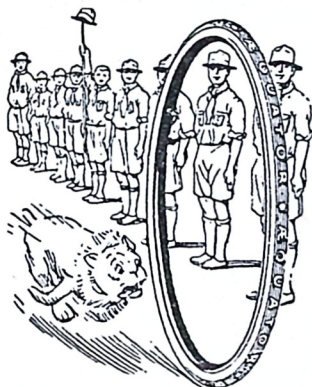
Gentofte Vare-Import, Gentoftegade 66.

„A/mania“, Valdemarsgade 59,

og i alle Spejderdepoterne.

F. F. Nr. 1, sort eller forniklet ... Kr. 3,00

F. F. Nr. 2, sort eller forniklet ... „ 3,50

Schønning & Arvæs
- Cykledæk -
og Slanger

Knagende stærke!

Vandretur i Sverrig og Norge

Vi har nu rumlet i dette forfærdelige Tog i et Døgn, og stadig hænger Eksamenstravilheden mig i Blødet. — Vi er døsige og dvaske — gennem de halvt tillukkede Øjne fornemmer vi det Land, der suser forbi os — stadig mægtige Naaleskove — Skov og atter Skov. Kun sjældent levner den Plads nok til et lille Jernværk og et Par rød-malede Huse. Men ogsaa dette faar Slut, og jeg befries for et Aars enerverende Slid.

En Aften ved Solnedgang læsser den sidste

bringer os i Røgen fra Baalet, men lige meget nytter det, og vi maa hurtigst muligt til Køjs for at dække vore ophovnede Lemmer. For at faa lidt Luft var det dog nødvendigt at have Næsen fri — og næste Morgen var samme, i Forvejen temmelig fremtrædende Legemsdel gjort endnu mere fremtrædende, overbroderet som den var med Stik. Ak ja, det var vort første, hidsige Møde med de svenske Myg.

En Aften — efter et smeltende hedt Dagsarbejde med at arbejde os gennem en Myggedal for at faa Næsen op i den friske Luft — kommer vi over en Sump og naar frem til en lille Bjergso, Hällsjön. Jacob, min ene Følgesvend, er forfærdelig træt og udkørt; jeg havde haft Besvær med at faa ham med det sidste Stykke frem, stadig vilde han stoppe og slaa Lejr med det samme, men mit Lofte om Udsigten til en myggefri Nat var et stærkt Argument. Og endelig ser vi det mørke, krusede Vandspejl mellem Granerne; vi vælter ned ad den sidste, stenede Skraaning, hvor en tæt Vækst af tornede Ranker snor sig om vore Fødder og sinker vore Skridt — og staar ved Søen, hører det klare Vand risle mellem Stenene, og vi liver atter op. Et svagt, køligt Vindpust staar ind mod os fra Søen og forjager Myggene; vi finder en lille Plet Sand helt nede mellem Stenene, tænder Baal, og snart snærrer vore Gryder over Ilden. Laksene springer højt i Søen; en Urfugl skræpper hen over Hovedet paa os, og en Andefamilie giver sit Besyv med. Søens modsatte Bred tegner sig som en Bræmme af spredte Graner med Lyng og Sten imellem; over dem staar Solnedgangens gyldne Skær. Alt i alt et mørkt, dystert Præg

Opover.

lille Snolle-Bane os af i Säna langt oppe i Dalarna — endelig er vi fri! Det er, som om Roen nu falder paa mig; jeg fornemmer Stedets Skønhed, Solnedgangen — den store Dalelv, der blinker gyldent nede mellem de mørke Graner; kun Lokomotivet, der staar og hvæser sin sidste Damp ud af Kroppen, bryder Stedets Stilhed.

Vi gaar et Stykke ud ad Vejen mod N. V., og snart er vi opslugt af den natmørke Skov. Her er herligt svalt; det dufter af Gran og Mos; langt nede til højre kan vi høre Elven bruse frem. Vi gaar en Times Tid og finder saa den dejligste, klare, lille Bæk, der risler frem gennem det blødeste, saftigt lysegrønne Mos — her vil vi sove ud. Vi kaster Rygsækkene og begynder at tænde Baal — alt er een stor Idyl. Men det fik vi kun Lov at synes et kort Øjeblik, for da var Laplands Landeplage over os — Myg! Myg, Millioner af ivrigt summende, begærlige Myg har fundet os og levner os ikke et Øjebliks Ro — medens man maser den ene ud i en Pøl af Blod, kommer en 5—10 Stykker og anbringer sig ved Siden af med denne irriterende, høje Summen. Vi gik halvvejs fra Snøvsen alle tre og fægtede om os med vore bare Arme og Ben — vi an-

Hällsjön.

af Fjeld og Barskhed, som dog mildnes af Solnedgangen og Vandets lette Rislen mellem Stenene. Jeg undersøger Jacobs Fødder; de ser forfærdelige ud: store Saar paa Hæle og Tæer; hans Sko er for smaa. Vi forbinder hans Fødder.

Næste Morgen baner vi os Vej langs Søbreden gennen et Vildnis af Stenbrokker og et Væv af Planter — man vilde ikke have tænkt sig en saadan Frodighed i denne Højde. Efter 3 Timers Slid staar vi ved Søens Tillob, Hällsjöån, som skal passeres, en bred, klar Elv, hvor en Stime Foreller bolttrer sig. Jeg maa have Tojet af og mase ud og undersøge Dybdeforholdene, og medens Smaafiskene farer forvirret til alle Sider, finder jeg et Sted, hvor vi lige kan klare det. Med Rygsække og Toj i en Bylt paa Hovedet kommer vi da over; Vandet gaar os til Halsen. Men endnu venter der os en lang Dagsmarch, og vi vandrer tavse over Bjerget i øsende, silende Regn — alt er graat i graat. Vi møder en Elg, selv den synes nedtrykt. Jacob bliver træt, og Farten sættes ned. Vi naar til en Slags Fordybning i Bjerget med to langagtige Søer, Övre og Yttra Hågåsjön, og ved den sidste af disse, 3 km fra vort Bestemmelsessted, Gaarden for Enden af Soen, maa vi stoppe for Jacobs Skyld; vi maa endog lide den Forsmædelse at kunne se vort Maal. Men der er ikke andet at gøre; jeg forbander Myg og Regn og begynder paa Baalet, medens Jacob og Hans i just ikke særlig omme Vendinger betror mig, at det er en værre Rejse, jeg her har bikset sammen. Da ser vi vor Frelse: en Baad kommer roende mod os fra Gaarden; vi bliver samlet op og fort tilbage til Gaarden. „Javist, ty det var aldeles icke trevligt at vandra fram genom myren.“ — Vi spørger, hvor vi „får tälta och koka vår mat.“ — „Ja, var så god då,“ og vi bliver vist op i Stuehuset — „här på komfuren får ni koka“ og „här får ni sova“ — og vi bliver vist oven paa i et aldeles myggefrit Rum. En ældgammel, rynket og kroget Kone, som daarligt kan stavre frem med sin Krykke, kommer ud fra sit Kammer og spørger, hvor vi kommer fra; det er næsten umuligt at forstaa, hvad hun siger; hun er en Levning fra den forrige Jorddrot paa Gaarden. Vi forbinder Jacobs Fødder og lægger ham i Seng oven paa; han er rigtig godt udkort. Folkene kommer og faar sig en Sludder med os; det er jo sjældent at se fremmede Ansigter. En af dem kommer med en syg Tand og beder mig kure den, jeg ser paa den — eet gabende, sort Hul — og giver ham lidt for at stille Smerterne og anbefaler ham endnu i Morgen at begynde paa de 100 km Vej frem til nærmeste Tandlæge. Sluddereren gaar ellers langsomt, det er, som om de ikke er vant til at tale med nogen, og de lige som leder

KROG's Køreskole

Gyldensløvesgade 21
Central 3007-6021

Grundig reel Undervisning garanteres.
Nye 2-Personers Sportsvogne.
Helt Kursus Kr. 50. Provetimegratis.
Biler udlejes med og uden Fører.

Brønshøj billigste Cykleværksted

G. PEDERSEN. Frederikssundsvej 127. Tlf. Bella 202.

RADIO - CYKLER

Cykledelen samt elektriske Artikler.

Reparat. af alle Radioapparater udføres. Ratebet. indr.

TELTE

fra 27 Kroner pr. Stk. syet af
prima amerik. Army Duck.

DE BEDSTE OG DER-
FOR DE BILLIGSTE.

Køb intet Telt uden at have
set mine forskellige Telte op-
stillede i

CORT ADELERSGADE 8
TELEFONBYEN
KØBENHAVN K. 6762

H. Halmøe

I en Fodboldkamp

kan De knuse TI atmindelige Urglas
— — — men ikke EET FLEXO-Glas!

Forlang FLEXO med Garantimærket og vogt Dem for Efterligninger!

C. JACOBSEN's EFTFLG.

Nansensgade 73, v. Frederiksborg. Tll. Byen 7873.

Husflidsværktøj i største Udvalg.

Billigste Priser.

ALLE SPEJDERE

bør selv kopiere Film paa

MERKUR

„Tonafix“

(selvtonende Dagslyspapir)

Det hører med
til Spejderviden

Billede 6×9 koster mindre end 4 Øre

KØRER DE MED DYNAMO?

Brug da kun Cyklelygten
„FYRTAARNET“
den mest ideelle Lygte
efter Færdselslovens
Paragraf 25

Faas i
Spejderdepoterne
Forlang den demonstreret.

**DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.**

Ordene frem. Alene deres Maade at tale paa giver et Indtryk af det ensomme Liv, de fører. Øjensynlig køber de næsten intet i Byen — „endast litet kaffe och litet socker därtill“ og sælger lidt Smør og Gedeost.

Næste Formiddag er vi paa Vej opover — med mange gode Raad om Vejen og med Rygsækkene fyldte med noget hjemmebagt Pap-Brød, rimeligvis lavet af Kartofler. Vi tog Retning over en Sump for at finde Stien igen paa den anden Side, fandt den ikke og gik da lige opover Lill-fjället — godt med Myg og Sten. Men da vi saa endelig kommer op, er der hele Horisonten rundt store, blaalige Fjelde, nogle Steder med blinkende Sne; i lange Kæder fortøner de sig i Horisontens blaalige, flimrende Dis. Og ind imellem strækker sig lange Dale med Søbælter og mørke Gran-skove. Langt, langt nede kan vi se Gaarden Fjättdalen — et Par smaa, røde Prikker inde i den store Skov. Vi holder lige ned mod den; Stien er saa udvisket, at det ikke kan betale sig stadig at lede efter den; men det er slemt for Jacob at gaa ned ad Bakke, og vi vinder kun langsomt frem. Efter endnu en 6—7 Timers March paa tværs af Bjergkæderne — op og ned stadigvæk; op over stenede, veirbidte Fjelde og ned i sumpede Dale med lange Søer og et Utal af Myg — gør vi ved Mørkets Frembrud Holdt paa en lille, godt beskyttet Græsplet ved en Sø. Saa temmelig Træthed over hele Linien, og efter Teen kryber vi i Poserne med det samme, lejrer os om Baalets Gløder.

Vi er halvvejs faldet i Sovn, da vi pludselig hører nogle rasende, høende Dyr komme farende frem ad Stien. Jeg langer ud efter min Stok, og lidt efter staar to herlige Hunde med de lange, buskede Haler lige i Vejret og snærrer rasende ad os. Der lyder nogle korte, skarpe Konsonant-lyde, og Hundene stikker Halen mellem Benene og lusker modvilligt af. Og saa har vi Forklaringen: Frem fra Skoven kommer en stor Hest med en lille Rølle og en ravnorthaaret Pige med et dejligt, brunt, mongolsk Ansigt, grøn Pjækkert, rødt Uldskørt og røde, tykke, uldne Strømper, hvorfra der dinglede nogle sjove, smaa Uldklunker. De stirrer begge nysgerrigt paa os. Saa kommer et Par opløbne Drengene og derefter Lappemutter i fuldstandig Rundbuestil, der kun daarligt tilsløres af det stortærnede Skørt. Hendes stride Haar slaar ned over det brune, furede Ansigt. Og til sidst kommer Familiens Herre, en lille, undersætsig Mand. Bukserne forsvinder omtrent helt i de store, solide Lapppjäxer; paa Armen bærer han endnu en lille, træet Unge med en stor Tophue — øverst oppe en rød Kvast. De taler til hinanden paa dette skarpe, lappiske Maal, som vi ikke forstaar et Ord af. Vi hilser

dem „God Aften“, og de svarer venligt igen. „Ock hvar som ni kommer från?“ „Från Hagadalen ock Fulufjället ock akter oss till Jämtland.“ Nomader! De gör Holdt og tager „litet Niste“ frem; Hans bliver sendt hen med en Plade Chokolade, og Børnene maa alle hen og neje for ham og sige pænt Tak — velopdragne i en haard Skole. Børnene er vældig nysgerrige; Skridt for Skridt kommer de nærmere hen mod os, saa pludrer de lidt paa deres lappiske, gør saa kort omkring og farer hen til deres „Niste“, saa de smaa, røde Klunker paa Strømperne hopper op og ned mellem Benene paa dem. Men de bliver kun kort, de skal videre til Brändåsen i Nat. — Og til Trods for Jacobs sindsoprivende Vittigheder, som Hans forgæves søger at overgaa, falder vi i Søvn — Regnen kommer i Skyller, Myggene summer uden for Soveposerne — sove — sove.

Svend V. Solver,
Hellerup Division.

Dansk Patent 46191.
SPEJDERE! SE HER!
Brug Reflexpladen „Sikker“. Skaan jer selv og jeres Medmennesker ved Kørsel i Mørke, giver skarp Reflex paa 200 Meter. Faas hos **HANSEN & JUL**, Vestergade 55, Svendborg, samt i Depotene.

Hos **FALCKS REDNINGSKORPS** faar Spejdertroppen Abonnement for 25 Kr. aarlig. Der leveres en righoldig Kantinekasse, som vedligeholdes gratis Aaret igennem. Endvidere besørges Ambulancekørsel Landet over uden Ekstrabetaling ved Udflugter, Øvelser, Lejrophold o. s. v. Henvendelse til Abonnementsafdelingen, Tietgensgade 69. Central 1808—6208.

Hos **HENRY HANSEN**

køber De med største Fordel
GÖRCKE OLYMPIC CRESCENT CYKLER
NØRREVOLD 82
vis à vis Nørreport St. **PALÆ 4045**
RATE: 20 Kr.s Udbetaling, 10 Kr. pr. Maaned

Bedste Knas fra **Fyns Sukkervarefabrik**
Frederiksborgvej 59. — Tlf. C. 9742.

Den billige

LÆDERHANDEL

Nyborggade 6 (Strandvej 4)
Det bedste Læder. — Den billigste Pris.

J. H. HEDEMARK

Boghandel.
Vesterbrogade 20 - Telefon Central 5080.

A/s **VILH. A. MEILSØE**
Farveri og kemisk Tøjrensning.

Fuglebakkevej 111. Telef. Taga 3838.
Jagtvej 19. Telef. Taga 1657.

Spejderne 10% pCt. Rabat.

Danske Spejdere!

KØBENHAVNS KUNSTFORLAG

Kontor, Lager og Ekspedition

Telf. Eva 267 - Lille Istedgade 5 - Telf. Eva 267
K Ø B E N H A V N V.

Køb overalt i Danmark Københavns
Kunstforlags smukke lokale

FOTOMAPPER

Forlang Tilbud paa Reproduktion af
Spejderbilleder i **D Y B T R Y K**

ANNONCEEXPEDITION: Carl Juel Helmarth,
Kalvebod Brygge 2^a. Telefon Byen 8630.